

vergadering invloed kunnen uitoefenen op de benoeming van de nieuwe accountant.

De AvA dient volgens de VEB als het podium voor de accountant om zijn onderzoek en bevindingen nader toe te

lichten. Daarbij gaat het onder andere om de reikwijdte van de accountantscontrole, de gehanteerde materialiteit, de rol van de accountant ten aanzien van het corporate governanceverslag, en de samenstelling van het controle-team.

IN DE BELANGSTELLING IN 2015

Opvallende gebeurtenissen op de Nederlandse beurs in vogelvlucht

3.3 Ten Cate

Eind juli kwam de aankondiging dat drie durfinvesteerders het eens waren met het bestuur en de commissarissen van textielbedrijf Ten Cate over een overname. De samen optrekkende opkoopfondsen onder aanvoering van het Utrechtse Gilde sloegen toe op een moment dat Ten Cate kwetsbaar was geworden door een al jaren achterblijvende beurskoers. De sterk verschillende activiteiten en de wisselvallige prestaties hielpen het textielbedrijf niet.

De al bijna met pensioen vertrokken bestuursvoorzitter Loek de Vries zou zijn baan behouden en mee-investeren in het niet-beursgenoteerde Ten Cate. Grootaandeelhouder en ‘onafhankelijk’ commissaris Egbert ten Cate was gewoon betrokken bij de onderhandelingen, terwijl ook hij namens zijn familie mag investeren in het nieuwe bedrijf. Dit voedde de achterdocht bij beleggers dat de bestuursvoorzitter en zijn commissarissen niet het onderste uit de kan hebben gehaald. Een lage biedprijs betekent immers een lage instapprijs voor hen als mede-investeerders. Dat belangenconflict lijkt moeilijk te verenigen met een onafhankelijk optreden van die functionarissen.

De prijs is teleurstellend, de dubbele petten van het bestuur en een commissaris maken hen niet onbevooroordeeld en Ten Cate heeft met de opkopers het bod al in gewapend beton gegoten. In zijn reactie schreef het bedrijf dat “het aan aandeelhouders is om te beslissen of zij op het bod ingaan”. Maar een reële keuze is er in de praktijk niet.

Van bestuur en commissarissen mag worden verwacht dat zij zich inspanssen voor de creatie van langetermijn-aandeelhouderswaarde. Dat geldt des te meer als er een

(indicatieve) bieding ligt. Dan hebben de beleidsbepalers een extra verantwoordelijkheid om voor aandeelhouders een optimale prijs te bewerkstelligen, zonder andere belanghebbenden daarbij te kort te doen. Ten Cate-beleggers hebben goede redenen vraagtekens te zetten bij de manier waarop hun bestuur en commissarissen die verantwoordelijkheid hebben ingevuld.

Toen op 16 december 2015 de aanmeldingsperiode sloot, bleek slechts 60,55 procent van de aandelen aangemeld. Hiermee haalde het consortium de door haar gestelde ondergrens niet. Daarop verlengde de bieder het bod met drie weken, tot 14 januari 2016. Ten Cate bood aandeelhouders – op instigatie van de VEB – vervroegd inkijk in de jaarcijfers zodat zij een weloverwogen beslissing konden nemen over het bod. De publicatie van de definitieve jaarcijfers staat immers pas gepland op 26 februari 2016. Het bod werd naar aanleiding van de sterke voorlopige cijfers verhoogd met 1,40 euro tot 26 euro.

Inmiddels hebben de opkoopfondsen 98 procent van de aandelen in handen. Daarmee is het zo goed als zeker dat Ten Cate van de beurs verdwijnt.

Wat deed de VEB

De VEB heeft zich meerdere keren kritisch uitgelaten over het overnameproces, waaraan bestuur en commissarissen hun fiat hadden gegeven en dat omgeven werd door onduidelijkheden. Zo was het onduidelijk of de onderneming ook biedingen van andere partijen had ontvangen en bleef in het ongewisse of de top van Ten Cate goed had onderhandeld. Het was op instigatie van een brief van de VEB dat Ten Cate uiteindelijk besloot vervroegd zijn jaarcijfers te rapporteren, zodat